

5 voor 12 protestgedichtenwandeling zeven september 2008 na kap Lappersfort weg anno domini 2008 drie september

Op een symbolische wandeling met rouwkrans kregen we te horen dat www.lappersfort.tk een 26.09 update kreeg. We zijn klaar ook voor de diplomatie www.ggf.be beluister VBV <http://www.stadsomroep.com/Detail.asp?NUM=25418> www.vbv.be/netwerk teleurgesteld bij start kap Lappersfortbos. De eisen van de actievoerders van zeven jaar lang en van dinsdag, woensdag, donderdag en zondag liggen op de tafels van de Vlaamse overheid... Wait and see ? Zie ook perstekst en voor lange verhaal <http://ggf.regiobrugge.be> Tot 5.10 en/of gans oktober in Lappersfort www.weekvanhetbos.be <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Herfst

Als het bos van het Lappersfort verdwijnt,
laten de bomen in Vlaanderen
hun bladeren tegelijk
vallen.

Bruges la morte

Als het bos van het Lappersfort weg is,
kan de industrie in Vlaanderen
weer opgelucht
ademen.

Flandre la morte

Wally de Doncker, Lappersfort Poets Society

Dag verdwenen bomen van het Lappersfort langs de Vaartdijkdreef (*)

Kanjers waren het, die bomen
Langs de vredig kalme Vaartdijkstraat.
Met forse takken als wellustig
Gespreide reuzendijen.
De bronst brak kleverig uit in de lente.

Kanjers waren het die bomen.
met ruige basten, barsten en kerven.
Met warme nesten, genesteld boven okselholten
In de wiegende toppen.

Oude bossen vertellen ruisend
Over woudlopers, kluizenaars.
Struikrovers en de wanhoop van zelfmoordenaars.
Over gekerfde tattoo's, bliksemschichten
En Thor die hen overdonderde.

De bomen gaan voor de bijl :
Kettingzaag en hakselaar tegaar.
Samen spuwen ze hopen spaanders uit
In een walm van dieselolie. Moderne wierook.

Onze-Lieve-Vrouw van 't boompje ?
Ach Maurits, ook de devotiekapelletjes

Aan de Vaartdijkstraat - boskapellekensbaan - zijn weg.
Raus! Gone! Out! Volksdevotie verwaait met de tijd.

Aan zee tussen ' t Zwin en Cadzand,
dreef een verweerde tronk
In de zandige branding.
Een priester hees hem op,
Sleepte hem moeizaam over het duin.
Beitelde uit het dode hout
Zijn 'Madonna met Kind'.

In het schijnsel der kaarsstompen
Troont de oude tronk.
Troont de Moeder, troont de levensboom.
Gedomme toch, bomen uit de Vaartdijkstraat.

Paul Saccasyn, Lappersfort Poets Society

(*) De binnenste rij reuzenpopulieren - goed voor zuursstof en tegen fijn stof en CO2 -
ging voor de bijl, samen met een aantal beuken en eiken op het tracé van de 2-vaksbaan.
Je leest het vertelde verhaal van de bedreigde bomen, het bos, de mensen als Vlaams
Filmpje op <http://www.regiobrugge.be/newsread.php?sid=1&aid=713> Kenners vrezen dat
bij stormen & graafwerken de gebleven bomen één voor één zullen vallen omdat ze de
steun van hun broederrij missen. De strijd gaat voort op www.lappersfort.tk en
www.ggf.be. Ooit werden we als 3 bosmusketiers geridderd door www.kapersnest.be voor
de kapweek van hut bos. Opedragen aan heem!kundige Maurits Van Coppenolle, auteur
van " O.L.V. van ' t Boompje te Sint-Andries ".

Lappersfort

We weep for the fallen trees
we sing a dirge for Lappersfort
which is a dirge for ourselves
& that lost part of nature in the soul

we weep for the trees
as we weep for ourselves
committed as we are
to this the beautiful earth

where is the forgiveness
for such destruction
as they cut another tree
for a new Christ to be nailed to?

Martin Burke, Lappersfort Poets Society

FOR MELANIE (1973 –2006) (gestorven in Lappersfortbos, aan de lindes)

Ze kon het leven niet aan

Embraced like everyone else
By the all-comprehending vow,
I find myself fumbling my way
Alone through the innocent backstreets
At dusk in my weird & wonderful city.

I have no idea at all where my footsteps
Will take me. The mechanics of life
Are beyond my limited comprehension.
As of this moment I simply believe
Another poem may be in the making.

Deadened by alcohol, mad noise blurts
Through a doorway onto the Oude Burg.
I too reached the end of my human street.
Booze killed a beautiful poet called Melanie.
It will kill me too if it can.

I'm running late for an unscheduled event
At which my ego will soon be deflated.
It's still light enough to see the flags flying.
We sat there among the golden buttercups
In her wild garden, with Spring in our eyes.

Marcus Cumberlege, Lappersfort Poets Society

Vijf voor twaalf

't is vijf voor twaalf.
Het wordt nu even stil,
naast al 't lawaai.

Je weet wel, 't gezwaai
van lichten allerhande.
Bulldozers watertanden,

en niet in de verste verte onbemand,
komen zij met stalen gekletter te land,
met hoefgetrappel en kettingzagen.
Hoog boven d' aarde aan 't jagen.

Op bomen en mensen,
daar gaan onze wensen,
de wensen van de 'bewuste' vrouw, de 'bewuste' man,
die wensen van hun zoon of van dochter, wat komt er nog van?

Van broer of van zuster, van vader of moeder.
Moeder aarde slaakt een zucht,
de stad komt dichterbij 't gehucht
van de fabrieksmensen, de fabriek dat loeder.

Man of vrouw, kind of ouder, kijk op, verboeder!
Voor het te snel, te laat is, laat uw stem horen,
waar ieder bij gebaat is, is niets verloren.

Laat elkaar wat ruimte,
wat ruimte en wat tijd,
want al bij al, zijn wij hier
en nu, geen eeuwigheid.

Tony, Lappersfort Poets Society

TREUR NIET

treur niet, de beuken blijven, gewelf
en zuil van een geweldige kathedraal:
nog eeuwen komt men hier gebeden
prevelen tot een god die de bomen
liefheeft en hun boze vrienden

treur niet, de zompen blijven
als een gretige spons, zij zuigen
elke regen op, bewaren het water
alsof zij het geheugen van de aarde
zijn en in onze plaats alles onthouden

treur niet, hoewel je vandaag moet
toezien hoe rechte populieren worden
omgelegd: ze stonden in de rij,
veroordeeld wegens verraad, en wie
hadden ze verraden, welk vaderland
tenzij dat onmetelijk rijk der rijken

treur niet, we zijn arm met zware
armen vandaag: leg ze om een schouder,
hou een ander vast, een andere die jou
een broeder is, een bloedverwant
met dezelfde dromen van een gordel
om de stad, een gordel van smaragd

dit is geen tijd om te treuren want
de beuken blijven, het moeras
dat opzuigt als een spons, het geheugen
van het bos zal ons onthouden
als oude verwanten die hier waren
om samen toe te zien opdat niet alles
verdwijnt – treur daarom niet:

meer blijft behouden dan de angst
had verwacht, minder dan de droom
had gehoopt, maar zo gaan de dagen
tussen de wal van hoop en de gracht van
beven: nooit wordt het hemelse in zijn geheel
onthuld, het verlangen blijft verlangen,
alleen een kinderhand is gauw gevuld
en kinderen, nu, geloof me, zij duren langer

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society

Boomhutters Rapsodie

Bomen sperren stijf
hun armen open.
Takken omarmen teder groen
en boomhutters zien
DE schutters komen...
in koudblauwe uniformen :
' Befehl ist befehl !! '
ritselen schamper de bladeren,

wetend : ' Das Kapital '
weet altijd alles te ritselen...

Tagoré, Tagoré :
' Bomen zijn gedichten '...
Bomen hebben gezichten
gekneusd, gekerfd,
gewond, gekliefd
en toch geliefd zo zong
Vermandere...
" Voor een pootje geld '
zal niets veranderen.
Er blijft wel een spaander over,
zoveel is zeker,
gevangen tussen asfalt en beton.

Paul Saccasyn, Lappersfort Poets Society

Agent Orange

De zwarte kat is uit
de boom gekeken:
er zou dus geen kat
naar komen kijken.

Het scheelde niet veel
of er waren enkel
nog gelaarsde katten.

Agent orange?
Ach nee, enkel de herfstwinden
ontbladeren zacht bomen.
Het bladertapijt wordt mals
en ritselt de stappen weg
der ritselaars: ons kent ons.

Bossen luisteren droefgeestig
en kwijnen korstig weg: alles werd
in doofpotten gestopt,
maar het vuur knaagt ondergronds verder.

Hogepriesters orakelen
over bosbeheer en beheerders:
ons kent ons in de mandaatgebieden.
Verzetslieden druipen af
naar de bierkaaien,
bekaaid als ze zijn
tekenen ze zichzelf
met de stigmata van banneling.

In sommige bossen
dansen heksen grimmig
een dodendans en bezweren
tallose ratten
bedreigde kavels in te nemen.
Voor de rattenvanger
van Hamelen is gewaarschuwd

Paul Saccasyn, Lappersfort Poets Society

Argus slaapt nog vredig

De hond Argus
is een kille kuitenbijter :
grimmig zoekt hij de Achillespees.

Argeloze dollarkoningen zweren bij
Ruysdaels weelderige bosgezichten
in barokke lijsten : fortuinen
per centimeter fata morgana.

Droogbloemen verbleken gevangen
in starre schoonheid en
verwelkte vrouwen laven zich dromerig
aan melige herinneringen,
aan rozen die ochtenddauw morsten.

Voorlopig slaapt de hond Argus nog
en groet Marc 's morgens de dingen.
De klok tikt een tijdbom lang.

Paul Saccasyn, Lappersfort Poets Society

Partizanenstrijdlid

Strijken jullie de witte vlag, bosgeuzen?
Zijn jullie vrijbuiters zonder buit, weldra?
Leveren jullie je idealen in?
Ruimen jullie baan, binden jullie in?
Hoed af voor de nieuwe tweevaksbaan:
Vooruitgang komt eraan!

Plooien jullie terug, tonen jullie je rug?
Gaan jullie in je eigen tuin grasduinen?
Denkt niet na, men denkt voor u.
Wees gedwee kiesvee.
Wees tevree, loop naar de zee
Big Brother kijkt toch mee.

Partizanen, verenigt U,
Sluit uw uitgedunde rangen.
Houdt op met klaagzangen.
In een eclips zagen jullie de Apocalyps
Heft nog eenmaal het glas, anonieme figuranten.
Hebt lak aan slaafse passanten.

Komaan, gezellen van Gezelle,
Villon, Lorca, Neruda
en Che Guevara.
Komt op, actoren in het bos.
Komt op, tenoren van het mos.
Laat jullie niet ringeloren.
Jullie stemmen niet smoren.

Paul Saccasyn, Lappersfort Poets Society

Lappersfort Poets Society Heren van het bos

Wat zeg je, 3,5 ha kappen?
Wie kappen?
Wat kappen?
Waarom kappen?

Dat ze beginnen, die heren,
met zichzelf te kappen.
Verdomd, er zijn kappers genoeg
om ze te kappen. Dat ze hun luizen
kuisen, dat ze zich laten wassen,
friseren, golfkrullen, het kan
ons niet schelen. Maar

bossen kappen. Wat zeg je,
3,5 ha bos kappen. Je moet
durven, de zee kap je toch ook niet.
De golven, wie kapt ze?
De schuimkrullen
wie durft het aan?

Wat zeg je, 3,5 ha kappen?
Hebben ze geen gekapt genoeg?
Dat ze zichzelf kappen, kappers
kunnen ze vinden om elke hoek.
Maar laat ze mijn bos met rust,
mijn bos verlangt rust, het is
een rustig bos. Laat het met rust
zoals ik rust verlang. Lang al
naar bosrust verlang.

roestige heren zijn het, zeg het,
roestige heren zeggen we,
die onze bossen kappen
om er onzin te poten, onzin
te planten: beton, beton, beton
en nog eens beton. Van beton
zijn die heren, hersenen van beton
hebben die heren. Betonnen heren
zijn het. Ze hebben een gat van beton
en een pik van beton en een maag
van beton. Van breed beton zijn ze.
Kortom , Heren van Beton.

Maar wij zijn Heren van het Bos.

Hedwig Speliers, oudste bosdichter Lappersfort Poets Society

vriendelijke bosgroet, Peter Theunynck, voorzitter Groene Gordel Front in Brugge en
Ommeland (GGF) & woordvoerder Lappersfort Poets Society, 0486/737220 & Luc
Vanneste, 050/390957, secretaris GGF, www.ggf.be
<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>